

О. В. Кубатко, І. В. Терещенко, Т. В. Руденко

Аналіз амортизаційної політики підприємства в світлі нового податкового законодавства²

У роботі проаналізовано стан основних фондів підприємства ТОВ «Брік-Мануфактура» і визначено показники ефективності їх використання. Особливістю цього дослідження є проведення деталізованого аналізу змін податкового законодавства у сфері амортизаційної політики підприємства. У процесі дослідження виявлено, що введення нових стандартів обліку, внаслідок нового Податкового Кодексу негативно впливає на ефективність роботи суб'єктів господарювання. В роботі запропоновані науково-методичні підходи до оцінки поліпшення використання основних фондів на підприємстві з урахуванням вимог нового податкового законодавства.

Ключові слова: амортизаційна політика, основні фонди, економічна ефективність, економіка підприємства.

Вступ. Раціональне використання основних засобів на підприємстві є одним із найважливіших чинників, що сприяють досягненню ефективності господарювання. Вивчення закономірностей нарахування амортизації та визначення показників, що характеризують стан основних фондів є одним із пріоритетних напрямів дослідження не лише у рамках підприємства, а й системи господарювання всієї держави. Зміни Податкового законодавства України підтверджують актуальність даного напрямку дослідження. Дана робота присвячена вивченню основних тенденцій та змін у нарахуванні амортизації на підприємстві.

Проблема ефективного використання основних засобів і виробничих потужностей підприємств посідає чільне місце у дослідженнях провідних українських економістів, таких як І. Волик, М. Герасимчук, А. Золотарьов, Б. Кваснюк, В. Клочко, І. Лукінов, М. Чумаченко, Г. Одинцова, П. Орлов, М. Хохлов, І. Швець, А. Чухно та ін.

Метою даної роботи є дослідження особливостей нарахування амортизації на підприємстві та надання рекомендацій щодо покращення стану основних засобів.

Основними завданнями роботи є:

- дослідження основних змін у Податковому законодавстві, які суттєво вплинули на господарську діяльність підприємства;
- здійснення порівняльного аналізу за результатами діяльності підприємства згідно Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» та Податкового Кодексу України.

Кубатко Олександр Васильович, кандидат економічних наук, старший викладач кафедри економіки та бізнес-адміністрування Сумського державного університету; Терещенко Ірина Володимирівна, студент факультету економіки та менеджменту Сумського державного університету; Руденко Тетяна Валеріївна, студент факультету економіки та менеджменту Сумського державного університету.

² За науковою редакцією Мельника Л. Г., доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри економіки та бізнес-адміністрування Сумського державного університету.

© О. В. Кубатко, І. В. Терещенко, Т. В. Руденко, 2012

1. Теоретичні підходи до визначення сутності основних засобів та їх зносу

Виробництво є основою життя суспільства, оскільки в його процесі виготовляються матеріальні блага та послуги, що забезпечують задоволення людських потреб. Засоби праці та предмети праці складають уречевлений капітал. В економічній літературі засоби праці ототожнюють із основними засобами, основними фондами та засобами виробництва [1; 2].

Планування, облік і наукове дослідження основних засобів підприємств промисловості України може бути організовано лише на основі правильно сформованої структури та науково-обґрунтованої їх класифікації у відповідності з видами, призначенням, використанням і територіальним розміщенням.

На сьогоднішній день термін «основні засоби» використовується в законодавстві України як матеріальні цінності, що використовуються у господарській діяльності платника податку протягом періоду, який перевищує 365 календарних днів з дати введення в експлуатацію таких матеріальних цінностей або один операційний цикл, якщо він більший ніж 365 календарних днів, та вартість яких поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом. Як бачимо, в наведеному визначенні основні фонди виступають як засіб впливу на речовини природи та сировину, але не всі засоби праці є основними фондами.

Основним засобом визнається лише той засіб праці, що використовується у господарській (статутній, основній) діяльності суб'єкта господарювання. Згідно чинного законодавства України, нижня вартісна межа основних фондів з 01.04.11 р. становить 2500 грн. Ці характеристики основних фондів свідчать про їх облікову орієнтацію. Як бачимо, суть терміну «основні фонди» з часів радянського періоду не змінилась, а лише доповнилась і конкретизувалась новими критеріями [5].

Характерними особливостями основних фондів є:

- Використання їх у натуральному вигляді впродовж тривалого часу.
- Схильність до зношування, яка виявляється у поступовій втраті можливої подальшої експлуатації у зв'язку з старінням, закінченням резерву потужності (матеріальне зношування) або з втратою доцільності паралельної експлуатації у зв'язку з виникненням основних фондів, що мають якісніші характеристики (моральне зношування).
- Специфічний характер кругообігу та відшкодування вартості через механізм поступової амортизації з віднесенням амортизаційних відрахувань на поточні витрати підприємства, і відповідно вартість продукції (робіт, послуг).

Основні засоби неоднорідні і різняться між собою натурально-речовим складом, термінами служби, призначенням і роллю у виробництві. Все це обумовлює необхідність їх класифікації. Класифікують основні засоби за видами, функціональною ознакою, галузевою належністю, віковим складом. Згідно Податкового кодексу України виділяють 16 груп основних засобів [3]. Основні засоби відображаються в активі балансу в розділі 1 «Необоротні активи» за первісною і залишковою вартістю. Слід при цьому брати до уваги, що будь-який об'єкт основних засобів визнається активом лише в тому разі, коли існує ймовірність отримання підприємством у майбутньому певної економічної вигоди від його використання і коли вартість такого об'єкта може бути достовірно визначена [4]. Варто зазначити, що ступінь зносу основних фондів в Україні зростає, що значною мірою визначає необхідність дослідження проблем амортизаційної політики (табл. 1).

У класичному розумінні амортизація – це об'єктивний економічний процес

поступового відшкодування вартості основних засобів у період їх функціонування у виробництві з метою відшкодування до моменту закінчення строку експлуатації.

Таблиця 1 – Вартість основних засобів у 2000–2010 рр., Україна

	У фактичних цінах на кінець року, млн грн		Ступінь зносу, %
	Первісна вартість	Залишкова вартість	
2000	828822	446448	43,7
2001	915477	503278	45,0
2002	964814	512235	47,2
2003	1026163	538837	48,0
2004	1141069	587453	49,3
2005	1276201	661565	49,0
2006	1568890	774503	54,5
2007	2047364	993346	52,6
2008	3149647	1251178	61,2
2009	3903714	1597416	60,0
2010	6648861	1731296	74,9

Підтвердження такого підходу до амортизації свідчать терміни «амортизація», наведені в П(С)БО 7 «Основні засоби» [5] і п.п. 14.1.3 п.14.1 ст.14 Податкового кодексу України [6]. В цих законодавчо-нормативних актах сказано, що амортизація – це систематичний розподіл вартості, яка амортизується, необоротних активів протягом строку їх корисного використання (експлуатації). Таким чином, спостерігається єдиний підхід до розуміння амортизації у бухгалтерському обліку і податковому законодавстві.

В п.22 П(С)БО 7 «Основні засоби» визначено, що об'єктом амортизації основних засобів є вартість, яка амортизується (окрім вартості землі і незавершених капітальних інвестицій), а в п.4 цього положення підкреслено, що вартість, яка амортизується, – це первісна або переоцінена вартість необоротних активів за вирахуванням їх ліквідаційної вартості. П(С)БО 7 «Основні засоби» (п.5) встановлено, що для цілей бухгалтерського обліку основні засоби класифікуються за групами і там же наведено відомі 9 груп основних засобів і 7 груп інших необоротних матеріальних активів. Такі ж групи наведено і в ст. 145 ПКУ, але з виділенням підгруп по окремих групах основних засобів. Наприклад, в групі 3 «Будинки, споруди та передавальні пристрої» з метою оподаткування окремо виділені: будівлі; споруди; передавальні пристрої. У ПКУ (п.6 підрозділу 4 розділу ХХ) зазначено, що для визначення переліку об'єктів основних засобів, інших необоротних та нематеріальних активів за групами з метою нарахування амортизації з дати набрання чинності розділом.

В ринкових умовах дедалі більше втрачає ознак відтворення традиційне трактування функції амортизації. Її місце починає займати функція відшкодування – повернення власникові раніше зазнаних витрат на придбання (створення) необоротних активів.

Поняття зношування основних засобів (ОЗ) підприємства можна трактувати за трьома підходами до його тлумачення, кожне з яких є ширшим, ніж попереднє, а саме:

– зношування ОЗ як процес погіршення їх техніко-економічних характеристик порівняно із попереднім моментом часу (таке визначення охоплює переважно лише фізичне зношення ОЗ);

- зношування ОЗ як процес погіршення їх техніко-економічних характеристик порівняно з попереднім моментом часу та (або) зниження цих характеристик порівняно із найбільш прогресивними видами аналогічних ОЗ (таке визначення охоплює як фізичне зношення, так і моральне старіння ОЗ);
- зношування ОЗ як процес зменшення ринкової (справедливої) їх ціни порівняно із попереднім моментом часу (таке визначення є найбільш узагальненим).

2. Аналіз переваг та недоліків амортизаційної політики підприємства відповідно до Податкового Кодексу

Загальна ідеологія визначення податку на прибуток досить сильно змінилась. Це не могло не позначитися на обліку основних засобів. Перш за все, необхідно зрозуміти наступне. На відміну від ЗУ «Про прибуток», Податковий кодекс України не має в алгоритмі визначення об'єкта оподаткування такого виокремленого елемента як амортизація.

Згідно Податкового кодексу України амортизація, як і раніше, зменшує об'єкт оподаткування, але не окремо, а у складі витрат. Також виникає таке поняття як собівартість (саме податкова собівартість, яка значно відрізняється від бухгалтерської).

Саме тому амортизація виробничих основних засобів та необоротних активів, що безпосередньо пов'язані з виробництвом товарів (виконанням робіт, наданням послуг), прямо у період її нарахування не зменшує податкове зобов'язання. Спочатку її включають до податкової собівартості товарів (робіт, послуг) і лише після їх продажу амортизація у складі такої собівартості зменшує оподатковуваний прибуток. Для виробничих підприємств це є негативним моментом, оскільки він неминуче означає віддалення у часі (на більший або менший період в залежності від тривалості виробничо-реалізаційного періоду) моменту участі амортизації у розрахунку податку на прибуток. Для інших підприємств (перш за все, торговельних) методологічні новації набуватимуть меншого значення, оскільки інші витрати відразу (по факту здійснення) відносять на зменшення об'єкту оподаткування (п.138.5 ПКУ) [7].

Факт включення амортизації у витрати (незалежно від їхнього виду) має ще один неприємний наслідок. Якщо основні засоби або нематеріальні активи після 10.04.11 р. придбано у фізичних осіб-платників єдиного податку, то у податкових цілях вартість цих об'єктів не буде амортизуватися, оскільки в цьому випадку вона потрапляє через амортизацію у склад витрат, на що введено пряму заборону пп. 139.1.12 ПКУ. Дане нововведення стосується будь-яких витрат, що включаються в первісну вартість основних засобів (наприклад, витрати на транспортування, монтаж, налагодження), а також витрат на поліпшення об'єктів основних засобів (незалежно від того, попадають ці витрати в ремонтний ліміт чи ні, в тому числі витрат на придбання матеріалів для ремонту). Якщо постачальник (підрядник) – фізична особа, який є платником єдиного податку, вони також не можуть амортизуватися (включатися у витрати) у податковому обліку [7].

ПКУ, як і Закон про прибуток, встановлює два основних критерії для визнання матеріально об'єкта в якості основних засобів (раніше – основних фондів). Це строк корисного використання (експлуатації) та вартість (пп. 14.1.138 ПКУ). Строк корисного використання залишився незмінним – більше 1 року з дати введення в експлуатацію (або операційного циклу, якщо він становить більше року).

Вартісний критерій змінився з 1000 грн на 2500 грн. Однак у 2011 році діє старий критерій – 1000 грн (п. 14 підрозділу 4 р. XX ПКУ). На практиці виникатимуть труднощі з амортизацією самостійно створених об'єктів нематеріальних активів. По-

перше, такі витрати у п. 144.1 ПКУ не вказані. По-друге, якщо раніше у самому визначенні амортизації йшла мова про поступове віднесення на зменшення скоригованого прибутку на придбання, виготовлення або поліпшення, то сучасне роз'яснення амортизації такі акценти не розставляє (пп. 14.1.3 ПКУ) [8]. Цікавим є той факт, що мінімально допустимий строк корисного використання групи 7 (тварини) становить 6 років згідно Податкового кодексу України, в той час як мінімально допустимий строк групи 4 (машини та обладнання) становить лише 5 років [9]. Важливо згадати ще той факт, що з 01.04.11 амортизація – це частина витрат, а не окремий незалежний елемент у розрахунку об'єкта оподаткування. Амортизація основних засобів та нематеріальних активів, які безпосередньо пов'язані з виробництвом товарів (робіт, послуг) [10].

Податковий кодекс України передбачає наступні методи амортизації: прямолінійний, зменшення залишкової вартості прискорене зменшення залишкової вартості, кумулятивний метод, виробничий метод.

3. Розрахунок амортизаційних відрахувань ТОВ «Брік-Мануфактура» за новими стандартами та порівняння з попередніми підходами

Для аналізу основних коштів використовуються наступні джерела інформації: план технічного розвитку підприємства, Форма №1 «Баланс підприємства», Форма №4 «Звіт про власний капітал», Форма № 1-П «Звіт промислового підприємства про продукцію», Форма № 11-ОФ «Звіт про наявність і рух основних коштів, амортизації (зношування)».

Чинна система показників ефективності відтворення основних фондів в Україні потребує вдосконалення щодо методики обчислення деяких з них та повноти охоплення окремих сторін відтворення засобів праці [11]. Особливо актуальним є вирішення проблеми підвищення ефективності використання основних засобів для будівельної галузі, одним із яскравих представників якої в Сумському регіоні є ТОВ «Брік-Мануфактура». ТОВ «Брік-Мануфактура» володіє значним об'ємом основних фондів, що зумовлено специфікою діяльності. Основні фонди підприємства становлять: бетономішалки, венткамера, вібропреси, піч, приміщення пресові, приміщення службові, оргтехніка.

Таблиця 2 – Характеристика стану основних фондів ТОВ «Брік-Мануфактура»

	2008 р., тис грн		2009 р., тис грн		2010 р., тис грн	
	Початок звітного періоду	Кінець звітного періоду	Початок звітного періоду	Кінець звітного періоду	Початок звітного періоду	Кінець звітного періоду
Залишкова вартість, тис грн	926,6	1267,4	1606,3	1551,3	2099,2	1940,1
Первісна вартість, тис грн	1182,3	1547,7	1998,2	2014,5	2716,1	2671,0
Знос, тис грн	255,7	280,3	391,9	463,2	616,9	730,9

Абсолютний приріст залишкової вартості у 2010 році, порівняно з даними 2007 р. становить 34,67%; абсолютний приріст залишкової вартості у 2010 р. порівняно з даними 2009 р. становить 20,04%.

У зв'язку з прийняттям Податкового кодексу України змінилися методика включення амортизаційних відрахувань до складу витрат. До 01.04.11 р. підприємство мало змогу попередньо розраховувати знос основних засобів за звітній період. Після

прийняття ПКУ амортизаційні відрахування не зменшують об'єкт оподаткування прямо у періоді нарахування, а можуть бути сильно розтягнуті в часі. Таким чином, підприємство не може планувати даний показник, оскільки не може точно спрогнозувати об'єми продаж.

Після 01.04.11 р. правило першої події в оподаткуванні прибутку підприємств не діє, тому і амортизація не є самостійним елементом зменшення об'єкту оподаткування, а входить до складу податкової собівартості виробленої продукції. У даному аспекті ми можемо сказати, що амортизація може не потрапити в податкову собівартість з причини нереалізації продукції. В умовах економічної кризи і високої собівартості продукції вітчизняного виробництва підприємству важко спрогнозувати реалізацію виробленої продукції, а з тим і амортизацію. Крім того, підприємству необхідно розділити амортизацію, котра пов'язана з виробничим циклом, тобто та, яка потрапить до податкової собівартості. Цю частину амортизації підприємство включає у витрати (відповідно у зменшення об'єкту оподаткування) тільки після реалізації виробленої продукції. Частина амортизації, яка пов'язана із загальновиробничими та адміністративними витратами, включається у склад інший витрат і зменшує об'єкт оподаткування в момент виникнення таких витрат.

Таким чином, для виробничого підприємства (особливо з тривалим виробничим циклом) суттєво віддаляється участь амортизації у розрахунку об'єкта оподаткування і, відповідно, податку на прибуток. З цієї причини підприємство не в змозі своєчасно направляти кошти на відтворення та модернізацію основних засобів. Розглянемо нарахування та включення амортизаційних відрахувань та їх вплив на формування об'єкту оподаткування в 2010 р. Спочатку розглянемо нарахування амортизації за «старою схемою».

За перший квартал 2010 р. було нараховано 114800 грн зносу ОФ.

За другий квартал 2010 р. було нараховано 115355 грн зносу ОФ.

За третій квартал 2010 р. було нараховано 119900 грн зносу ОФ.

За четвертий квартал 2010 р. було нараховано 113145 грн зносу ОФ.

Відповідно за кожний квартал 2010 р. на ці суми було зменшено об'єкт оподаткування. Припустимо, що наше підприємство має ті ж амортизаційні відрахування, що і в 2010 р. Оскільки ТОВ «Брік-Мануфактура» має сезонний характер виробництва і, відповідно, реалізації, тому спрогнозуємо об'єми реалізації цегли з 01.04.11 р.

У другому кварталі продано 60% виробленої продукції, у третьому кварталі – 85%, в четвертому – 110%. Амортизаційні відрахування за другий квартал – 115355 грн, третій квартал – 119900, четвертий квартал – 113145 грн.

Припустимо, що 30% від загальних амортизаційних відрахувань за квартал потраплять до складу «інших витрат». Сума зносу, яка потрапить до складу витрат у складі «інших витрат» за другий квартал: $115355 \text{ грн} \cdot 30\% = 34660 \text{ (грн)}$.

Амортизаційні відрахування, які потрапляють в податкову собівартість (60% реалізованої продукції): $(115355 - 34660) \cdot 60\% = 48525 \text{ (грн)}$.

Амортизаційні відрахування, які потрапляють до складу витрат у другому кварталі:
 $34660 + 48525 = 83185 \text{ (грн)}$

Сума, що збільшує об'єкт оподаткування другий квартал: $115355 - 83185 = 32170 \text{ (грн)}$.

Збільшення податку на прибуток у другому кварталі: $32170 \cdot 23\% = 7399 \text{ (грн)}$.

Тобто, у зв'язку з тим, що вироблена цегла у другому кварталі була реалізована на 60%, то амортизаційні відрахування, не включені до складу витрат в повному обсязі.

Таким чином, специфіка включення амортизаційних відрахувань до складу витрат згідно ПКУ призвела до збільшення об'єкту оподаткування прибутку на суму 7399 грн порівняно з аналогічними даними зносу, нарахованими до 01.04.11. Але підприємство має змогу реалізувати цеглу в третьому та четвертому кварталах 2011 р. в повному обсязі. Витрати, які не були включені у другому кварталі будуть компенсовані в складі податкової собівартості реалізованих товарів у майбутньому періоді.

Задля покращення ситуації в цій сфері необхідно, по-перше, вдосконалити нормативно-правову базу, яка регламентує фіскальну та економічну системи амортизації, та привести оцінку основних засобів у відповідність до їх реальної вартості [12]. Ця проблема є найбільш актуальною з появою Податкового кодексу України. По-друге, суб'єкт господарювання повинен формувати амортизаційний фонд, в якому акумулюються кошти (амортизаційні відрахування) на просте та розширене відтворення основних засобів. По-третє, повинні бути створені умови для нагромадження додаткових інвестиційних ресурсів за рахунок податкових пільг [13].

Для більш повного використання на практиці резервів збільшення виробництва підприємства необхідно активізувати можливості бухгалтерського обліку основних засобів, який повинен забезпечити:

- контроль за збереженням основних засобів і раціональним їх використанням;
- своєчасне і точне обчислення і відображення зносу основних засобів;
- точний розрахунок і забезпечення даних про середньорічну вартість виробничих основних засобів, необхідних для обчислення окремих економічних показників [14].

Великим резервом збільшення продуктивної роботи виробничого устаткування є максимально можливе скорочення його простоїв. Вирішальне значення для підвищення рівня інтенсивного використання основних фондів має своєчасна заміна та модернізація фізично спрацьованого й технічно застарілого устаткування. До важливих факторів, що зумовлюють зростання продуктивності устаткування за одиницю часу, належать також запровадження нових технологій та інтенсифікація виробничих процесів.

Висновки. Планування, облік і наукове дослідження основних засобів підприємств промисловості України може бути організовано лише на основі правильно сформованої структури та науково-обґрунтованої їх класифікації у відповідності з видами, призначенням, використанням і територіальним розміщенням.

У даній роботі було розглянуто поняття основних засобів, визначено їх основні характеристики, функції та приведено основні методи нарахування амортизації на підприємстві. Також було розглянуто стан основних засобів ТОВ «Брік-Мануфактура» та визначено показники ефективності їх використання. Особливістю даного дослідження є проведення детального аналізу змін Податкового законодавства у сфері нарахування амортизаційних відрахувань та наслідків для підприємств, спричинених цими змінами. У процесі дослідження було виявлено, що введення нових стандартів обліку, спричинених Податковим Кодексом України негативно впливає на ефективність господарювання підприємства.

Для більш ефективного функціонування підприємства необхідно активізувати можливості бухгалтерського обліку основних засобів, який повинен забезпечити:

- контроль за збереженням основних засобів і раціональним їх використанням;
- правильне документальне оформлення і своєчасне відображення їх внутрішньогосподарського переміщення, вибуття, безкоштовної передачі, реалізації або ліквідації, та ін.;

- своєчасне і точне обчислення і відображення зносу основних засобів;
- дієвий контроль витрат по підтриманню основних засобів у роботоздатному стані.

1. *Економічний аналіз* : навч. посібник / М. А. Болюх, В. З. Бурчевський, М. І. Горбаток та ін. ; за ред. акад. НАНУ, проф. М. Г. Чумаченка. ; 2-ге вид., перероб., і доп. – К. : КНЕУ, 2003. – 556 с.
2. *Бондарчук В. В.* Засоби виробництва: економічні поняття та їх місце в бухгалтерському обліку / В. В. Бондарчук // Вісник Житомирського державного технологічного університету. – 2010. - № 3(53). – С. 35–36.
3. *Городянська Л. В.* Відтворення основних засобів на підприємствах України: теорія і практика обліку і аналізу : монографія / Л. В. Городянська. – К. : КНЕУ, 2008. – 224 с.
4. *Андрійчук В. Г.* Економіка аграрних підприємств : підручник. - К. : КНЕУ, 2002. – 624 с.
5. *Податковий кодекс України, Закон, Кодекс від 02.12.2010 № 2755-VI.*
6. «*Все про бухгалтерський облік*» Всеукраїнська професійна газета від № 23 за 11.03.11.
7. «*Все про бухгалтерський облік*» Всеукраїнська професійна газета від № 28 за 25.03.11.
8. «*Все про бухгалтерський облік*» Всеукраїнська професійна газета від № 32 за 06.04.11.
9. «*Все про бухгалтерський облік*» Всеукраїнська професійна газета від № 38 за 22.04.11.
10. «*Все про бухгалтерський облік*» // Всеукраїнська професійна газета від № 43 за 11.05.11.
11. *Покропивний С. Ф.* Економіка підприємства : навчальний посібник. – К. : КНЕУ, 2005. – 528 с.
12. *Фірсова С. М.* Особливості внутрішнього контролю використання необоротних активів підприємства / С. М. Фірсова, О. В. Гарасюта // Науковий вісник НЛТУ України, 2006. – вип. 16.6. – С. 184–187.
13. *Чорна М. В.* Особливості здійснення політики фінансування необоротних активів / М. В. Чорна, С. О. Зубков // ВІСНИК ДонДУЕТ. – 2005. – № 3 (27). – С. 145–153.
14. *Немченко В. В.* Практичний курс внутрішнього аудиту. – К. : Центр учбової літератури, 2008. – 240 с.

Отримано 20. 06. 2011 р.

А. В. Кубатко, И. В. Терещенко, Т. В. Руденко

Анализ амортизационной политики в свете нового налогового законодательства

В работе проанализировано состояние основных фондов предприятия ООО «Брик-Мануфактура» и определены показатели эффективности их использования. Особенностью этого исследования является проведение детализированного анализа изменений налогового законодательства в сфере амортизационной политики предприятия. В процессе исследования выявлено, что введение новых стандартов учета, вследствие нового Налогового Кодекса отрицательно влияет на эффективность работы субъектов хозяйствования. В работе предложены научно-методические подходы к оценке улучшения использования основных фондов на предприятии с учетом требований нового налогового законодательства.

Ключевые слова: амортизационная политика, основные фонды, экономическая эффективность, экономика предприятия.

O. V. Kubatko, I. V. Tereshchenko, T. V. Rudenko

Analysis of the amortization policy of the company in light of new tax legislation

Paper deals with the analysis of “Brick-Manufactura” capital assets and defines the efficiency of their using. Also it is showed in the paper the positive and negative sides of new tax legislation approval for the enterprises. Much of the attention is devoted to the analysis of amortization policy considering new tax requirements. It is stated in the paper that legislation changes provide negative influence on firm’s activity. It is proposed methodological approaches to improve firm’s performance considering new tax changes.

Key words: depreciation policy, capital assets, economic efficiency, economics of a firm.